

Помислилъ малко и рѣкълъ :

„Десетъ лева!“

„Десетъ лева ли, Тома? извикала кравата и гордо се огледала на около. „Увѣрена съмъ, че струвамъ много по скъпо“.

Купувачътъ, който стоялъ най-близо, зарадванъ, че толкова ефтино ще купи кравата, тъкмо когато се готвялъ да плати на Тома исканитъ пари, Бриндла почнала да говори.

Като чули думитъ ѝ малко останало всички да умратъ отъ страхъ и начаса се разбѣгали на далече, както когато вѣтрътъ раздуха плѣвата. Очитъ на горкия Тома се налѣли съ сълзи, когато останалъ на пазара самъ самичъкъ съ Бринла, а оплашенитъ хора само отдалече гледали.

„Всичко развали ти!“ оплаквалъ се той.

„Не мисли така, успокоявала го Бринла, само имай вѣра въ мене“. Тя си вдигнала главата и взела да мучи.

„Кой иска да купи крава? Кой иска да купи крава?“

Това причинило цѣло движение и повечето хора избѣгали дори до дома си.

Случайно се намѣрилъ тамъ и единъ старъ търговецъ, който билъ много голѣмъ скъперникъ и вари-клѣчко. Той не изпущалъ Бриндла отъ очи, толкова много му се харесвала тя и за това гледалъ какъ да може евтино да я купи.

Той извика колкото се може най-високо: тая крава е магьосана. Опасно е да се остави жива. Ще платя за нея десетъ лева и ще дамъ да я изгорятъ!“

Но щомъ изказалъ това, кравата се спуснала срѣщу него и спогнала скъперника изъ улицитъ. А слѣдъ Бриндла тичалъ Тома.

Натрупаниятъ на около народъ викалъ, смѣялъ се и се радвалъ, като виждалъ, че скъперникътъ се намира натѣсно. И прѣдъ това зрѣлище страхътъ прѣдъ говорещата крава отъ всички се махналъ.